

som hævdede, hvor nødvendigt det var, at man ikke forringede det foreliggende Lovforslag, og de anførte gode, saglige Grunde for dette Krav. Efter Anmodning har de senere sendt en Beskrivelse af Forholdene i Odense, saaledes som de har formet sig, efter at alle Boligrestriktionerne er ophørt og kun Aagerparagraffen er tilbage. Det viser sig af de foreliggende Retsafgørelser, at Lejen for en 3 Værelsens Lejlighed ved Landsrettens Dom — man har altsaa ikke villet nøjes med Underrettens Dom — er nedsat fra 450 Kr. til 320 Kr. aarlig; en 3 Værelsens Lejlighed nedsattes ved Civilretten fra 600 Kr. til 420 Kr.; en 3 Værelsens Lejlighed nedsattes ved Retten fra 600 til 500 Kr. og en anden 3 Værelsens Lejlighed fra 500 Kr. til 360 Kr.; en 3 Værelsens Lejlighed nedsattes ligeledes ved Retten fra 800 Kr. til 500 Kr. En Del Sager, i hvilke der var gjort Skridt til Sagsanlæg, hvilke blev stoppet, idet der opnaaedes Forlig, er ogsaa ganske interessante; en 2 Værelsens Lejlighed blev saaledes nedsat fra 600 Kr. til 300 Kr.; en 1 Værelsens Lejlighed nedsattes fra 30 til 20 Kr. maanedlig; en 3 Værelsens Lejlighed fra 500 til 400 Kr. og en 2 Værelsens Lejlighed fra 400 til 250 Kr. Ligeledes er der til Lejere, som har anlagt Sag ved Retten, givet Erstatning paa henholdsvis 300 Kr., 187 Kr., 50 Kr. og 50 Kr. Disse sidste Erstatninger blev idømt en Grundejer i Odense, som hedder Rasmussen og er Gartner; han har 8 Lejligheder, som han aagrer med paa den mest hensynsløse Maade. Efter Lejerforeningens Oplysninger kan det saaledes anføres, at en af denne Herres 4 Værelsens Lejligheder er nedsat fra 1 000 Kr. til 550 Kr., en 2 Værelsens Lejlighed fra 600 til 280 Kr., en anden 2 Værelsens Lejlighed tilhørende samme Ejer fra 600 Kr. til 280 Kr. og en fra 500 Kr. til 275 Kr. og 2 fra 500 Kr. til 240 Kr. Saa ublu Krav er der fra den nævnte Grundejers Side stillet til Lejerne, Krav om 1 000 Kr. for en Lejlighed, for hvilken han har set sig nødsaget til at gaa ind paa en Nedsættelse til det halve.

Nu vil man maaske sige: Men saa er Aagerparagraffen egentlig udmærket, naar ublu Husværter, som forlanger 1 000 Kr. for en Lejlighed, efter denne Paragraf kan faa den nedsat til 500 Kr., og naar man ude i Provinserne har denne Paragraf, maa alt være saare godt. Dette Ræsonnement gælder imidlertid ikke, der kan ikke derved ydes Lejerne fornøden Betyrrelse overfor saadanne hensynsløse Grundejere, thi det oplyses af Lejerforeningen i Odense, at de Sager, her

er Tale om, kun omfatter et Minimum af de Lejligheder, som der er forlangt en ublu Leje af. Det er aldeles ikke Regelen, at man gaar til Retten. Det er meget vanskeligt, erklærede Lejerforeningen, paa Grund af den forfærdelige Bolignød, der er i Odense, at faa Lejere til at gaa til Retten, idet de frygter for Repræsalier. Hvis de gaar til Retten, og Dommen gaar dem imod, er de ilde farne, og dertil kommer, at det koster noget at føre en Sag frem for Retten. Endelig viser det sig ogsaa, at hvor Retten har idømt Erstatning, har Grundejerne enten intet ejet, eller ogsaa har de kun været Papirgrundejere eller Straamænd, saaledes at Lejerne ikke har kunnet faa nogen Erstatning. Med Hensyn til Forretningslokaler stiller Forholdene i Odense sig paa ganske samme Maade som med Beboelseslejligheder. En Butik med Lejlighed, som der blev forlangt 1 800 Kr. for, er nedsat til 1 000 Kr., og en 3 Værelsens Lejlighed er nedsat fra 1 000 til 600 Kr. Naar man ser, hvor vanskeligt det i det hele taget er at faa Sager frem for Retten, fordi Lejerne ikke tør røre paa sig, idet de frygter at komme til at staa uden Lejlighed, fremgaar deraf, at Aagerbestemmelsen ikke er tilstrækkelig, og at det er nødvendigt at følge Flertallet og vedtage de Ændringsforslag, som omfatter § 25, og som giver en bedre Ordning i Provinserne.

Det anføres af Odense Lejerforening, hvor vanskeligt det har været selv i Tilfælde af grove Mishrug at faa Lejere til at give deres Samtykke til at gaa til Retten efter Aagerparagraffen. Der er et Tilfælde, hvor en Mand havde givet sit Minde til, at en Sag maatte komme for Retten, men saa blev hans Hustru meget ulykkelig og gik til Lejerforeningen og bebrejdede den, at Sagen skulde for Retten. Hun gav som Motivering: „Jeg har prøvet Kommunens Husvildeboliger, og hellere vil jeg for mig selv og Børnene undvære noget af Føden end at blive udsat for atter at blive husvild“, hvilket hun altsaa frygtede kunde ske efter en Proces, naar Ejeren, hvis han blev dømt, vilde tage Hævn.

Selv om Aagerparagraffen, som der her er Tale om, skæjpes noget, saaledes at f. Eks. Udtrykket „aabenbar Mishrug“ ændres til „Mishrug“, er den dog hverken tilstrækkelig eller betryggende, det er nødvendigt at have et Tilsyn ved Siden af. En Deputation fra de samvirkende danske Lejerforeninger, som har været i Udvalget, fremhævede meget stærkt, at det vilde være ganske uforsvarligt ikke at